

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Oleśko

Protokolant: sekr. sądowy Anna Krawczyńska

po rozpoznaniu w dniach 21.08.2017 r., 23.10.2017 r., 24.11.2017 r.

sprawy:

1. **K. M.** s. T. i I. z domu K. ur. (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

w dniu 12 lipca 2016 roku w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z J. W. (1), A. R., M. S. w P., woj. (...), w sklepach samoobsługowych: (...), (...), (...), (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia artykułów kosmetycznych i spożywczych o łącznej wartości strat w wysokości 1645,02 zł na szkodę (...) S.A.", (...) Sp. z o.o. (...) S.A., (...) Sp. z o.o.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

2. **A. R.** s. M. i M. z domu W. ur. (...) w Z.

oskarżonego o to, że:

w dniu 12 lipca 2016 roku w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z J. W. (1), K. M., M. S. w P., woj. (...), w sklepach samoobsługowych: (...), (...), (...), (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia artykułów kosmetycznych i spożywczych o łącznej wartości strat w wysokości 1645,02 zł na szkodę (...) S.A.", (...) Sp. z o.o. (...) S.A., (...) Sp. z o.o.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

3. **J. W. (1)** s. K. i A. z domu G. ur. (...) w Z.

oskarżonego o to, że:

w dniu 12 lipca 2016 roku w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z K. M., A. R., M. S. w P., woj. (...), w sklepach samoobsługowych: (...), (...), (...), (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia artykułów kosmetycznych i spożywczych o łącznej wartości strat w wysokości 1645,02 zł na szkodę (...) S.A.", (...) Sp. z o.o. (...) S.A., (...) Sp. z o.o. przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w przeciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności będąc skazanym za podobne przestępstwo umyślne wyrokiem Sądu R. w P. sygn. akt (...) oraz Sądu (...) w Ł. sygn. akt (...)

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

4. **M. S.** c. M. i J. z domu L. ur. (...) w Z.

oskarżonej o to, że:

w dniu 12 lipca 2016 roku w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z J. W. (1), K. M., A. R. w P., woj. (...), w sklepach samoobsługowych: (...), (...), (...), (...) dokonała zaboru w celu przywłaszczenia artykułów kosmetycznych i spożywczych o łącznej wartości strat w wysokości 1645,02 zł na szkodę (...) S.A.”, (...) Sp. z o.o. (...) S.A., (...) Sp. z o.o.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

1. oskarżonego **K. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk oraz art. 73 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego K. M. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat oraz oddaje go w okresie próby pod dozór kuratora;
3. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego K. M. do informowania kuratora na piśmie o przebiegu okresu próby co pół roku od uprawomocnienia się orzeczenia;
4. oskarżonego **A. R.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;
5. oskarżonego **J. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;
6. oskarżoną **M. S.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu wyczerpującego dyspozycję art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;
7. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu K. M. okres zatrzymania w sprawie od dnia 12 lipca 2016 roku godz. 19.10 do dnia 14 lipca 2016 r. godz. 17.05, przyjmując, iż jest on równoważny 4 (czterem) dziennym stawkom grzywny;
8. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu A. R. okres zatrzymania w sprawie od dnia 12 lipca 2016 roku godz. 19.10 do dnia 14 lipca 2016 r. godz. 16.05, przyjmując, iż jest on równoważny 2 (dwóm) dniom kary pozbawienia wolności;
9. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu J. W. (1) okres zatrzymania w sprawie od dnia 12 lipca 2016 roku godz. 19.10 do dnia 14 lipca 2016 r. godz. 18.45, przyjmując, iż jest on równoważny 2 (dwóm) dniom kary pozbawienia wolności;
10. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonej M. S. okres zatrzymania w sprawie od dnia 12 lipca 2016 roku godz. 19.20 do dnia 14 lipca 2016 r. godz. 15.15, przyjmując, iż jest on równoważny 2 (dwóm) dniom kary pozbawienia wolności;

11. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego M. Ż. kwotę 723,24 (siedemset dwadzieścia trzy złote dwadzieścia cztery grosze) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu J. W. (1) przez obrońcę wyznaczonego z urzędu;
12. zasądza od oskarżonego K. M. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 45 (czterdzieści pięć) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem opłat;
13. zasądza od oskarżonego A. R. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 45 (czterdzieści pięć) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 580 (pięćset osiemdziesiąt) złotych tytułem opłat;
14. zasądza od oskarżonego J. W. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę (...),19 (jeden tysiąc sześćset czterdzieści dziewięć złotych dziewiętnaście groszy) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 900 (dziewięćset) złotych tytułem opłat;
15. zasądza od oskarżonej M. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 45 (czterdzieści pięć) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem opłat.

Sygn. akt VII K 775/16

UZASADNIENIE

Oskarżony J. W. (1) spotkał się w dniu 12 lipca 2016 roku z K. M., A. R., M. S.. Wspólnie podjęli decyzję, że udadzą się do P. w celu dokonania kradzieży sklepowych w różnych marketach znajdujących się na terenie miasta. Poruszali się pojazdem marki A. (...) o nr rej. (...), należącym do J. W. (1).

/notatka urzędowa – k. 1-2;

wyjaśnienia M. S. – k. 92;

wyjaśnienia A. R. – k. 101;

wyjaśnienia K. M. – k. 109;

wyjaśnienia J. W. (1) – k. 117/

J. W. (1) wraz z K. M., A. R., M. S. przyjechali do P. około godziny 15.00 i udali się do sklepów samoobsługowych w P.: (...), (...), (...), (...). W sklepach tych dokonali kradzieży artykułów kosmetycznych i spożywczych o łącznej wartości strat w wysokości 1645,02 zł na szkodę (...) S.A.", (...) Sp. z o.o.", (...) S.A., (...) Supermarkety (...) Sp.

z o.o.

/notatka urzędowa – k. 1-2;

protokół zatrzymania rzeczy – k. 10-12, k. 175-176, k. 181-182;

zeznania I. K. – k. 27-28, k. 60;

zeznania M. G. – k. 52v.-53;

zeznania J. R. – k. 56v.;

zeznania W. K. – k. 64-65;

zeznania B. Ż. – k. 68v.-69;

wyjaśnienia M. S. – k. 92;

wyjaśnienia A. R. – k. 101;

wyjaśnienia K. M. – k. 109;

wyjaśnienia J. W. (1) – k. 117;

zgłoszenie zgrania materiałów z systemu C. – k. 158, k. 160, , k. 188;

płyta CD z zapisem monitoringu – k. 178, k. 184, k. 189;

protokół oględzin rzeczy – k. 179-180, k. 185-186, k. 190-191/

W trakcie dokonywania powyższych kradzieży A. R. został zatrzymany w markecie P., po dokonaniu kradzieży kaw. Za ten czyn został ukarany mandatem.

/notatka urzędowa – k. 1-2;

zeznania D. S. – k. 6v.-7, k. 193, k. 292v.-293;

wyjaśnienia M. S. – k. 92;

wyjaśnienia A. R. – k. 101;

wyjaśnienia K. M. – k. 109;

wyjaśnienia J. W. (1) – k. 117/

K. M. udał się do J. W. (1) oraz M. S.

i poinformował ich, że A. R. został złapany przez ochronę sklepu na kradzieży. W związku z tym faktem pozostali sprawcy postanowili odjechać z miejsca zdarzenia aby uniknąć zatrzymania przez Policję. Następnie postanowili wrócić po A. R.. Aby uniknąć odebrania skradzionych rzeczy, w sytuacji zatrzymania sprawców przez Policję, M. S. wysiadła ze skradzionym towarem z samochodu. Po odebraniu A. R. sprawcy mieli wrócić w umówione wcześniej telefonicznie miejsce po M. S..

/wyjaśnienia M. S. – k. 92;

wyjaśnienia K. M. – k. 109;

wyjaśnienia J. W. (1) – k. 117/

Następnie policjanci zatrzymali J. W. (1) wraz z K. M., A. R., którzy jechali samochodem marki A. (...) o nr rej. (...).

/notatka urzędowa – k. 1-2;

protokół zatrzymania osoby – k. 14, k. 15, k. 16;

wyjaśnienia A. R. – k. 101;

wyjaśnienia K. M. – k. 109;

wyjaśnienia J. W. (1) – k. 117/

Policjanci zatrzymali też M. S.. Przy M. S. zabezpieczono skradziony wcześniej towar.

/notatka urzędowa – k. 1-2;

protokół zatrzymania rzeczy – k. 10-12;

protokół zatrzymania osoby – k. 17;

wyjaśnienia M. S. – k. 92/

Oskarżeni po dokonaniu kradzieży planowali sprzedać skradzione rzeczy i podzielić się pieniędzmi. Ponadto mieli oddać J. W. (1) po 100 złotych, za to że zawiózł ich swoim samochodem na miejsce kradzieży oraz za przewiezienie skradzionych rzeczy do osób, którym miały być one sprzedawane.

/wyjaśnienia M. S. – k. 92;

wyjaśnienia K. M. – k. 109;

wyjaśnienia A. R. – k. 101;

wyjaśnienia J. W. (1) – k. 117/

J. W. (1) został zatrzymany w dniu 12 lipca 2016 roku o godzinie 19.10. Oskarżonego zwolniono w dniu 14 lipca 2016 roku o godzinie 18.45.

/protokół zatrzymania osoby – k. 14/

W samochodzie którym poruszali się sprawcy znajdowały się: torba tekturowa owinięta folią aluminiową, pudełko tekturowe owinięte folią aluminiową oraz taśmy klejące.

/protokół przeszukania – k. 3-5/

J. W. (1) jest już osobą wielokrotnie karaną.

/dane o karalności – k. 168-170/

Oskarżony był między innymi skazany wyrokiem Sądu (...) w Ł. z dnia (...)roku, w sprawie(...), za czyn z art. 291 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności. J. W. (1) odbywał karę pozbawienia wolności w okresie od 5 maja 2011 roku do 5 maja 2013 roku.

/odpis wyroku w sprawie (...) – k. 209-211;

odpis postanowienia w sprawie (...) wraz z obliczeniem kary – k. 212/

Ponadto J. W. (1) był skazany wyrokiem Sądu (...) w P.

z dnia (...)roku, w sprawie(...) za przestępstwo z art. 278 § 1 kk na karę

1 roku pozbawienia wolności. Wyrok ten został objęty wyrokiem łącznym Sądu (...)w Z. W. z dnia (...)roku, w sprawie (...). Oskarżony odbywał karę z tego wyroku w okresie od 18 czerwca 2013 roku do 3 września 2014 roku.

/odpis wyroku w sprawie(...)- k. 215/

J. W. (1) nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. Prezentuje objawy zespołu uzależnienia mieszanego i zaburzeń osobowości. W czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu

i pokierowania swoim postępowaniem.

/opinia sądowo – psychiatryczna – k. 222-225/

W okresie od 2011 roku do września 2016 roku J. W. (1) uczestniczył

w programie (...) Tym samym w dniach 13-14 lipca 2016 roku powinien przyjmować (...) zgodnie z zaleceniem lekarza prowadzącego leczenie. Lek ten powinien być przyjmowany systematycznie, jednak ze względu na długi okres półtrwania leku dopuszczalne są pewne przesunięcia czasowe, co na poziomie praktycznym przekłada się zwykle na 2-3 godzinny okres. Zespół abstynencyjny w przypadku odstawienia wcześniej przyjmowanego (...) zaczyna rozwijać się po ponad 30 godzinach. W praktyce przy kumulacji leku w tkankach przy leczeniu przewlekłym, objawy mogą pojawić się nawet później. Nieprzyjęcie dawki (...) u osoby przewlekle przyjmującej podtrzymujące dawki (...) (oskarżony był w terapii od 2011 roku) nie mogło spowodować zaburzeń świadomości czy też jakościowych zaburzeń spostrzegania skutkujących takim poziomem dezintegracji psychicznej, aby niemożliwe było odróżnienie pojęć „przyznaje się” od „nie przyznaje się”. Nie jest możliwe aby J. W. (1) wskutek nieprzyjęcia (...) w dniu 14 lipca 2016 roku, nieświadomie potwierdził wyjaśnienia, które nie zostały przez niego złożone. Biorąc pod uwagę długi okres półtrwania leku (do 50 godzin) oraz zjawisko kumulacji, niemożliwe jest, aby u oskarżonego występowały zaburzenia świadomości czy znaczące jakościowe zaburzenia spostrzegania w czasie przesłuchania przez policję.

/opinia sądowno – psychiatryczna – k. 319 – 323;

zaświadczenie lekarskie – k. 308;

dokumentacja medyczna dotycząca J. W. (1) – k. 309 (koperta)/

J. W. (1) ma 40 lat. Legitymuje się podstawowym wykształceniem. Pracował dorywczo w ogrodnictwie i przy pracach porządkowych. Z pracy tej osiągał dochód na poziomie około 2500 złotych. W międzyczasie zaprzestał tych prac. Jest zarejestrowany

w PUP jako osoba bezrobotna. Jest rozwodnikiem. Ma na utrzymaniu dwoje dzieci w wieku lat 12 i 13. Nie posiada majątku. Nie ma zastrzeżeń do zachowania oskarżonego w jego miejscu zamieszkania. Przebywając na warunkowym przedterminowym zwolnieniu w innej sprawie, ponownie zaczął naruszać porządek prawny popełniając kradzieże sklepowe. Prognoza kryminologiczna wobec oskarżonego jest negatywna. Powrót do naruszania porządku prawnego i to wielokrotnego po niedawnym pobycie w ZK wskazuje na to, że oskarżony ma kłopoty z funkcjonowaniem w relacjach społecznych według prawidłowych wzorców zachowania.

/dane osobo – poznawcze – k. 290v.-291;

wywiad środowiskowy – k. 310 – 312/

Składając wyjaśnienia w charakterze podejrzanego J. W. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż w dniu 12 lipca 2016 roku około godziny 15.00 wraz ze znajomymi K. M., M. S., A. R. przyjechali do P. celem dokonania kradzieży sklepowych. Wszyscy oskarżeni zaplanowali ten czyn wspólnie. Sklepy były wybierane przypadkowo podczas przejazdu przez miasto. J. W. (1) był kierowcą i przywiózł pozostałych sprawców samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...), zarejestrowanym na jego ojca. Najpierw sprawcy zatrzymali się przy sklepie (...) na ul. (...). J. W. (1) został przy samochodzie, pozostali sprawcy rozeszli się aby dokonywać kradzieży. K. i A. poszli do (...) a M. do R.. J. W. (1) nie wiedział co ukradli znajomi. Po powrocie do samochodu wszyscy sprawcy pojechali do kolejnego sklepu (...). K. i A. udali się do (...). Natomiast J. W. (1) z M. S. poszli do (...) Tam jednak niczego nie kradli. Po pewnym czasie wsiedli do samochodu i pojechali dalej. Zatrzymali się przy sklepie (...). Do sklepu poszli K. M., M. S., A. R.. Po chwili ze sklepu wyszedł K. M. i poinformował, że A. R. został zatrzymany. Ze sklepu wyszła też kobieta, która spisała numery rejestracyjne pojazdu J. W. (1). J. W. (1) nie wiedział czy w czasie postoju K. i M. coś ukradli. Kiedy M. wróciła do auta postanowili odjechać zanim przyjedzie Policja. Pojechali główną ulicą do sklepu (...). Wtedy sprawcy wspólnie zdecydowali, że dokonają jeszcze jednej kradzieży w tym sklepie. J. W. (1) pozostał w aucie a M. i K. dokonywali kradzieży. Gdy sprawcy wrócili do samochodu postanowili wrócić pod pierwszą (...) aby spotkać się z A. R.. Po drodze podjęli decyzję, że wysadzą M. ze skradzionymi rzeczami aby w przypadku zatrzymania przez Policję nie było w aucie kradzionych rzeczy. Chwilę później zostali zatrzymani przez Policję. J. W. (1) dogadał się z K., A. i M., że za ten wyjazd do P. dostanie od każdej z osób po 100 złotych. W tej

cenie wliczona była również pomoc w przewiezieniu skradzionego towaru do miejsc gdzie miał być sprzedawany przypadkowym osobom.

/wyjaśnienia oskarżonego J. W. (1) – k. 117/

Przed Sądem J. W. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Po odczytaniu złożonych przez oskarżonego wyjaśnień na etapie postępowania przygotowawczego J. W. (1) wyjaśnił: „Nie potwierdzam treść odczytanych wyjaśnień. To nie są moje wyjaśnienia, to są wyjaśnienia składane przez policjantów. Byliśmy jako oskarżeni w różnych pokojach i policjanci się konsultowali jak nas przesłuchiwali. Po częściowym przesłuchaniu mnie w dniu zatrzymania, kiedy jeszcze nie było na papierze, ja udałem się z policjantami do szpitala, miałem zapalenie płuc. Pokazałem pani doktor, że potrzebuję otrzymać na rano preparat M. o,1 %, bo od 5 lat regularnie o godz. 9.00 go przyjmowałem, to było związane w związku z tym, że ja leczyłem się od uzależnienia od (...). W szpitalu zbyli mnie śmiechem, policjanci oraz pani doktor powiedzieli, że co ja sobie wyobrażam, co ja oczekuję, że jestem zatrzymany, że to nie są wakacje. My tam w tym szpitalu byliśmy ok. 10- 11 w nocy. Ja następnie zostałem zabrany na dołek. Jak policjanci mnie wieźli, to mówili, że od godz. 6 się wezmą za nas, żebym się nie martwił, bo do godz. 10 spokojnie stąd wyjedziemy. Im chodziło o ten (...), że ja go zdążę zażyć. Policjanci przyszli do nas dopiero ok. godz. 12.00. Te zeznania, które Sąd odczytał były podyktowane mi przez policję ze względu na ten (...). Dlatego się przyznałem, bo chciałem jak najszybciej pojechać po ten preparat. Ja leczyłem się w Ł.

w specjalistycznym psychiatrycznym zespole opieki zdrowotnej. Leczyłem się u pana dr G. N.. Uzależnienie od tego preparatu jest 10 - krotnie mocniejsze niż uzależnienie od (...) Następnego dnia wzywałem też karetkę, bo rzygałem żółcią, skręcało mnie, nie byłem w stanie chodzić na nogach, ale przyjechała karetka i też się śmiali. Pani doktor powiedziała, że jestem na dołku, to nie są wakacje i mam cierpieć. Ja w tych kradzieżach nie uczestniczyłem w ogóle. Ja z pozostałymi oskarżonymi pojechałem wtedy nad Z. S.a nie na sklepy. Ja prowadziłem samochód. Samochód nie jest mój, tylko mojego ojca, a ja go użytkuję. Ja tego dnia wyjechałem z A. z M. S., następnie zabraliśmy A. R. w K. i jak jechaliśmy nad Zalew S. zostaliśmy zatrzymani przez policję. To znaczy najpierw zrobiliśmy sobie przystanek przy takim centrum (...) w P., oni się tam rozeszli, a ja byłem przy aucie. Jak przyszli to pojechaliśmy jeszcze do P. M. w P., bo M. miał iść po napój. Ja nie wiem dlaczego on nie kupił tego napoju wcześniej w tym centrum (...), ja nikomu na ręce nie patrzyłem. Następnie jechaliśmy w stronę S. i wtedy zatrzymała nas policja. Zanim zatrzymała nas jeszcze policja, to A. się gdzieś zagubił i my go potem widzieliśmy jak on biegł gdzieś tam w kierunku (...)

i jeszcze przed (...) go zatrzymaliśmy. On wsiadł do mojego samochodu, a potem zostaliśmy zatrzymani przez policję. Na dzień dzisiejszy ja się już nie leczę. Zakończyłem leczenie we wrześniu 2016 roku, wtedy już nie musiałem brać tego preparatu, byłem wyzerowany. Ja 16 razy wcześniej byłem na 2- tygodniowych detoksach związanych z uzależnieniem od (...) Natomiast od marca 2011 roku do września 2016 roku ja leczyłem się w tym szpitalu w Ł., o czym już mówiłem. Na tą chwilę nie biorę żadnych leków. Jest szansa, że nałóg może mi powrócić. Terapeuta mówi, że to się nie zna dnia ani godziny.”

/wyjaśnienia oskarżonego J. W. (1) – k. 291v.-292/

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonych: M. S., A. R., K. M., zeznaniach świadków: I. K., M. G., J. R., W. K., B. Ż., D. S. protokołach zatrzymania rzeczy, notatkach urzędowych, zgłoszeniach zgrania materiałów z systemu C., płytach CD

z zapisem monitoringu, protokołach oględzin rzeczy, protokołach zatrzymania osoby, protokole przeszukania. Wskazany osobowy i nieosobowy materiał dowodowy wzajemnie się uzupełnia i koresponduje ze sobą, dlatego też zasługuje na wiarę. W oparciu o powołane dowody ustalono, że w dniu 12 lipca 2016 roku J. W. (1), K. M., A. R., M. S. dokonali kradzieży w sklepach samoobsługowych: (...), (...), (...), (...) w P. artykułów kosmetycznych i spożywczych o łącznej wartości strat w wysokości 1645,02 zł. Oskarżeni M. S., A. R., K. M. przyznali się do dokonania tych kradzieży wspólnie

z J. W. (1). W oparciu o wyjaśnienia M. S., A. R., K. M. ustalono, że wcześniej uzgodnili, iż pojedą do P. i wspólnie będą dokonywać kradzieży sklepowych.

Ponadto ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd miał na uwadze wyjaśnienia oskarżonego J. W. (1) złożone przez niego na etapie postępowania przygotowawczego. Podczas składania tych wyjaśnień J. W. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że wszyscy oskarżeni wspólnie wcześniej zaplanowali, że będą dokonywali kradzieży sklepowych. Wskazane wyjaśnienia oskarżonego są spójne z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym, dlatego też zasługują na obdarzenie ich walorem wiarygodności. Ponadto wyjaśnienia J. W. (1), w których przyznawał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu były stanowcze i przekonujące. Sąd nie znalazł żadnych podstaw powalających podważyć ich wiarygodność.

Tym bardziej, iż nie zasługują na wiarę wyjaśnienia oskarżonego złożone przez niego przed Sądem, iż znajdujące się w aktach sprawy wyjaśnienia z etapu postępowania przygotowawczego nie są jego wyjaśnieniami, tylko wyjaśnieniami napisanymi przez policjantów. Ponadto J. W. (1) wskazał, że składając pierwsze wyjaśnienia przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, gdyż chciał jak najszybciej otrzymać lek (...) W tym okresie był bowiem od 5 lat w programie (...)

Celem zweryfikowania powyższych twierdzeń Sąd przesłuchał w charakterze świadka funkcjonariusza policji E. W., która przesłuchiwała J. W. (1) oraz dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłych psychiatrów.

E. W. zeznała, że J. W. (1) podczas przesłuchania miał zachowaną swobodę wypowiedzi. Ponadto przeczytał swoje wyjaśnienia i je podpisał. Przesłuchanie nie wyglądało w ten sposób, że to policjanci składali wyjaśnienia za podejrzanym a potem kazali im się podpisać. E. W. nie dyktowała też wyjaśnień J. W. (1). Oskarżony nie był też przetrzymywany w tym celu aby uniemożliwić mu wzięcie leku. Był pytany czy potrzebuje pomocy lekarskiej. Świadek natomiast nie pamiętała, czy oskarżony zgłaszał potrzebę zażycia (...) Sąd dał wiarę zeznaniom E. W.. Jest ona osobą obcą dla oskarżonego a co za tym idzie nie ma żadnego interesu w tym aby składać zeznania na niekorzyść J. W. (1). Ponadto jako funkcjonariusz policji przekazała obiektywnie informacje znane jej z wykonywanych czynności służbowych.

Natomiast z uzupełniającej opinii biegłych psychiatrów wynika, iż w okresie od 2011 roku do września 2016 roku J. W. (1) był w programie (...) Zespół abstynencyjny w przypadku odstawienia wcześniej przyjmowanego (...) zaczyna rozwijać się po ponad 30 godzinach. W praktyce przy kumulacji leku w tkankach przy leczeniu przewlekłym, objawy mogą pojawić się nawet później. Nieprzyjęcie dawki (...) u osoby przewlekle przyjmującej podtrzymujące dawki (...) (oskarżony był w terapii od 2011 roku) nie mogło spowodować zaburzeń świadomości czy też jakościowych zaburzeń spostrzegania skutkujących takim poziomem dezintegracji psychicznej, aby niemożliwe było odróżnienie pojęć „przyznaje się” od „nie przyznaje się”. Nie jest możliwe aby J. W. (1) wskutek nieprzyjęcia (...) w dniu 14 lipca 2016 roku, nieświadomie potwierdził wyjaśnienia, które nie zostały przez niego złożone. Biorąc pod uwagę długi okres półtrwania leku (do 50 godzin) oraz zjawisko kumulacji niemożliwe jest, aby u oskarżonego występowały zaburzenia świadomości czy znaczące jakościowe zaburzenia spostrzegania w czasie przesłuchania przez policję.

Ponadto z uwagi na uzasadnioną wątpliwość co do stanu zdrowia psychicznego oskarżonego został on poddany już w toku postępowania przygotowawczego jednorazowemu badaniu przeprowadzonemu przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów. Na podstawie jednoznacznej pisemnej opinii sądowno – psychiatrycznej ustalono, iż J. W. (1) nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. Prezentuje objawy zespołu uzależnienia mieszanego i zaburzeń osobowości. W czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

Wydane w sprawie opinie biegłych psychiatrów nie budzą zastrzeżeń pod względem fachowości i rzetelności. Dlatego też były podstawą ustaleń faktycznych w zakresie tymi opiniami objętymi. Ponadto wydając opinię na etapie postępowania sądowego biegli mieli na uwadze dodatkową dokumentację medyczną (k. 309).

Odnosząc się do wyjaśnień J. W. (1) złożonych w charakterze oskarżonego, Sąd pragnie zauważyć, iż okoliczność, że oskarżony po przyznaniu się do winy, następnie wycofał się z wcześniejszych wyjaśnień, nie oznacza jeszcze podstawy do zdyskwalifikowania jego pierwotnych relacji, jak również ich automatycznej eliminacji z materiału dowodowego. Wyjaśnienia, które zostały następnie odwołane lub zmienione nadal stanowią dowód w sprawie i tak jak każdy inny dowód podlegają swobodnej ocenie Sądu. Ich wiarygodności nie może przekreślać, że zostały złożone na początkowym etapie postępowania, zaś później oskarżony unikał potwierdzenia wynikających z nich faktów i okoliczności. O wartości dowodowej wyjaśnień nie decyduje stadium postępowania, w których zostały złożone, lecz ich treść, oceniana wedle reguł zawartych w art. 7 kpk i w konfrontacji z innymi dowodami.

Zupełnie odosobnione są twierdzenia J. W. (1), iż tego dnia w ogóle nie uczestniczył w kradzieżach, gdyż z pozostałymi znajomymi jechał nad Zalew S. a nie w celu dokonania kradzieży sklepowych.

Podsumowując za nie zasługujące na wiarę Sąd uznał wyjaśnienia J. W. (1) złożone przed Sądem, w których nie przyznaje się on do popełnienia zarzucanego mu czynu. Nie przyznawanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu stanowi wyraz przyjętej przez oskarżonego linii obrony. W ocenie Sądu nie przyznanie się oskarżonego w konfrontacji z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym nie pozwala na przyjęcie, że oskarżony nie jego sprawcą.

W przedmiotowej sprawie należało też rozstrzygnąć, czy J. W. (2) jest sprawcą kradzieży, czy też pomocnikiem do ich dokonania. Jak wynika bowiem ze zgodnych wyjaśnień wszystkich oskarżonych (w tym pierwszych wyjaśnień J. W. (1)) J. W. (1) zawiózł pozostałych sprawców na miejsce dokonywanych kradzieży samochodem należącym do jego ojca. Sprawcy umówili się, że za tą usługę każdy z oskarżonych zapłaci J. W. (1) po 100 złotych.

Zgodnie art. 18 § 3 kk odpowiada za pomocnictwo kto w zamiarze aby inna osoba dokonała czynu zabronionego swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając środek przewozu.

Zdaniem Sądu rola J. W. (1) nie ograniczała się jedynie do dostarczenia środka przewozu. Działał on z zamiarem uczestniczenia z innymi oskarżonymi w dokonaniu czynu zabronionego tj. przestępstwa kradzieży. Jak wynika bowiem ze zgodnych wyjaśnień M. S., A. R., K. M. wszyscy oskarżeni, w tym J. W. (1), przyjechali do P. z zamiarem dokonywania kradzieży sklepowych. Był to ich wszystkich wspólny pomysł. Ponadto K. M. wprost wskazał, iż poza nim i A. R. reszta też kradła. Zdaniem Sądu nie może budzić wątpliwości, iż K. M. miał na myśli M. S. oraz J. W. (1). Nadto K. M. wyjaśnił, że jadąc w pewnym momencie zauważyli sklep (...). Wtedy wszyscy wspólnie zdecydowali, że dokonają kradzieży. Tym samym również J. W. (1) podejmował decyzję, gdzie będzie dokonywana kolejna kradzież. Niezależnie od wskazanych wyjaśnień M. S., A. R., K. M., także J. W. (1) składając pierwsze wyjaśnienia szczerze przyznał, iż przyjechał do P. razem z pozostałymi znajomymi w celu dokonania kradzieży sklepowych. Wspólnie zaplanowali, że będą dokonywać tych kradzieży. Ponadto potwierdził, że razem z pozostałymi oskarżonymi dokonywał wyboru sklepów, w których będą dokonywane kradzieże. Nadto przyznał, że wszyscy oskarżeni wspólnie zdecydowali, iż dokonają jeszcze jednej kradzieży w sklepie (...). Wyjaśnienia J. W. (1) pozwoliły też na ustalenie, iż oskarżeni planowali, że J. W. (1) będzie miał jeszcze jedno zadanie do wykonania po dokonaniu kradzieży. Miał on j. rozwozić skradziony towar do miejsc, gdzie miał być sprzedawany przypadkowym osobom.

Nawet przy założeniu, iż J. W. (1) fizycznie nie ukradł żadnej rzeczy, w realiach niniejszej sprawy i tak musi zostać uznany za współsprawcę a nie pomocnika. Dla rozróżnienia bowiem czy mamy do czynienia ze współsprawstwem czy pomocnictwem najbardziej istotne jest to, czy zachowanie się danej osoby stanowiło istotny wkład w popełnienie przestępstwa. Współsprawcą jest osoba, która wprawdzie nie wykonuje czynności odpowiadającej znamieniu czasownikowemu danego czynu zabronionego, ale której zachowanie uzgodnione ze współnikami stanowi

istotny wkład w realizację wspólnego przestępczego zamachu. Z pewnością taka sytuacja zachodzi wówczas, gdy działania podjęte przez taką osobę miały decydujące znaczenie dla powodzenia przestępczego przedsięwzięcia. Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Gdyby nie fakt, że J. W. (1) użyczył swojego pojazdu, pozostali oskarżeni nie zdecydowaliby się na dokonanie przestępstwa kradzieży. Jak bardzo ważną kwestią był dla nich udział J. W. (1), który dysponował samochodem, świadczy fakt, że zdecydowali się, iż każdy z nich przekaże mu niemalą dla nich kwotę 100 złotych za użyczenie samochodu.

Nie mają znaczenia dla sprawy zeznania K. W.. Świadek nie miał żadnej wiedzy na temat zdarzeń objętych aktem oskarżenia.

Sąd uznał za wiarygodny wskazany już a także pozostały nieosobowy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie w postaci: danych o karalności, odpisów orzeczeń, wywiadu środowiskowego. Nie był on podczas postępowania kwestionowany i Sąd nie znalazł podstaw, aby podważyć jego wiarygodność.

Reasumując Sąd uznał, iż oskarżony jest sprawcą zarzucanego mu czynu.

J. W. (1) dokonując w dniu 12 lipca 2016 roku, w sklepach samoobsługowych: (...), (...), (...), (...) zaboru w celu przywłaszczenia artykułów kosmetycznych i spożywczych o łącznej wartości strat w wysokości 1645,02 zł na szkodę (...) S.A.", (...) Sp. z o.o. (...) S.A., (...) Sp. z o.o. swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 278 § 1 kk.

W realiach niniejszej sprawy oskarżeni M. S., A. R., K. M., J. W. (1), dopuścili się zarzucanego im czynu działając wspólnie

i w porozumieniu. Dla przyjęcia kwalifikacji działania wspólnie i w porozumieniu koniecznym jest wyraźne lub też milczące porozumienie uczestników przedsięwzięcia, którego przedmiotem jest wspólna realizacja znamion typu czynu zabronionego. Pomiedzy sprawcami istniało wyraźne porozumienie co do dokonania tego przestępstwa. Wynika to wprost z wyjaśnień oskarżonych, którzy wskazywali na istniejące między nimi porozumienie.

Oskarżeni przedmiotowego przestępstwa dopuścił się w ramach tzw. czynu ciągłego (art. 12 kk). Każde z pojedynczych zachowań miało miejsce w ciągu jednego dnia a więc

w krótkim okresie czasu. Oskarżeni od początku przyznawali się do popełnienia zarzucanego im czynu w tym do działania z góry powziętym zamiarem. Wyjaśnili, że powzięli wspólny pomysł aby pojechać do P. w celu dokonywania kradzieży sklepowych. Ustalili, że będą wybierać sklepy podczas przejazdu przez miasto. Także okoliczności i sposób działania oskarżonych również potwierdzają, iż działali oni

w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. Konsekwentnie bowiem realizowali swój plan. Przemieszczali się od sklepu do sklepu i dokonywali poszczególnych kradzieży. Do dokonania tego przestępstwa przygotowali się z góry. W samochodzie J. W. (1) znaleziono bowiem torbę tekturową oraz pudełko wyłożone folią aluminiową. Nie ulega wątpliwości, iż miało to na celu obejście systemów zabezpieczeń i alarmowych znajdujących się w sklepach. Zawijanie bowiem skradzionego towaru w folię aluminiową, w sklepach wyposażonych w zabezpieczenie przeciwko kradzieży, jest powszechną praktyką stosowaną przez złodziei.

Oskarżony powyższego czynu dopuścił się w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk.

Wyrokiem Sądu (...) w Ł. z dnia (...) roku, w sprawie (...), za przestępstwo umyślne z art. 291 § 1 kk został skazany na karę 2 lat pozbawienia wolności. J. W. (1) odbywał karę pozbawienia wolności w okresie od 5 maja 2011 roku do 5 maja 2013 roku.

Ponadto wyrokiem Sądu (...) w P. z dnia (...) roku,

w sprawie (...) za przestępstwo umyślne z art. 278 § 1 kk został skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności. Wyrok ten został objęty wyrokiem łącznym Sądu (...)

w Z. z dnia (...) roku, w sprawie (...) Oskarżony odbywał karę pozbawienia wolności z tego wyroku w okresie od 18 czerwca 2013 roku do 3 września 2014 roku.

Mając powyższe na uwadze, nie ulega wątpliwości, że J. W. (1) dopuścił się w przedmiotowej sprawie umyślnego przestępstwa podobnego, do przestępstwa, za które był już skazany na karę pozbawienia wolności. Przystępstwa tego dokonał w ciągu pięciu lat, po odbyciu, co najmniej sześciu miesięcy kary.

Sąd uznał oskarżonego J. W. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, ponieważ nie zachodzi żadna okoliczność wyłączająca winę w rozumieniu Kodeksu Karnego. Oskarżony nie dał posłuchu normie prawnej, mimo iż miał taką możliwość.

Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne, analizując i oceniając w powyższy sposób zebrane w sprawie dowody nie budzi wątpliwości, że zachowanie oskarżonego stanowi czyn zabroniony społecznie szkodliwy w stopniu znacznym.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd wziął pod uwagę:

- rodzaj i charakter naruszonego dobra jakim jest w niniejszej sprawie mienie;
- rozmiary wyrządzonej szkody;
- sposób i okoliczności popełnienia czynu – działanie wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami;
- popełnienie przestępstwa z zamiarem bezpośrednim;
- motywację sprawcy, który działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił fakt uprzedniej wielokrotnej karalności oskarżonego, w tym także za przestępstwa przeciwko mieniu. W przedmiotowej sprawie, J. W. (1) dopuścił się przestępstwa w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk. Trzeba również pamiętać, że oskarżonym kierowały niskie pobudki, gdyż działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Niewątpliwie okolicznością obciążającą jest też fakt, że J. W. (1), dopuszczając się przedmiotowego przestępstwa, działał wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami.

Na korzyść oskarżonego Sąd uwzględnił, że w przedmiotowej sprawie odzyskano skradzione mienie, chociaż z całą pewnością nie przyczynił się do tego, swoim zachowaniem, J. W. (1). Nie mniej istotna jest okoliczność, że przestępstwo dotyczyło mienia relatywnie niewielkiej wartości.

Mając na uwadze powyższe kwestie, a także zważając, aby kara była współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a także, aby zrealizowała cele zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonego oraz wytyczne w zakresie prewencji ogólnej, Sąd wymierzył J. W. (1) karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

J. W. (1) w chwili popełnienia niniejszego czynu był już skazany na karę pozbawienia wolności. Ponadto w niniejszej sprawie został skazany na karę powyżej 1 roku pozbawienia wolności. Tym samym w stosunku do oskarżonego nie można było zastosować instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Zgodnie bowiem z art. 69 § 1 kk Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Z uwagi na okoliczność, że J. W. (1) działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd wymierzył mu na podstawie art. 33 § 2 kk karę grzywny w ilości 150 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych.

Miarkując wysokość kary grzywny, oprócz okoliczności wskazanych powyżej Sąd miał na uwadze również sytuację materialną i osobistą oskarżonego. Ustalając wartość jednej stawki na poziomie 20 złotych Sąd miał na uwadze fakt,

iż oskarżony wprawdzie aktualnie nie pracuje, jednak wcześniej pracował dorywczo a z pracy tej osiągał dochód na poziomie około 2500 złotych. Ponadto jest młodą, zdolną do pracy osobą. Tym samym będzie miał możliwość zgromadzenia stosownych środków celem uiszczenia kary grzywny.

Ponieważ w przedmiotowej sprawie oskarżony został zatrzymany od dnia 12 lipca 2016 roku godz. 19.10 do dnia 14 lipca 2016 r. godz. 18.45, Sąd na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył mu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w tym okresie, przyjmując, iż jest on równoważny 2 dniom kary pozbawienia wolności.

Na podstawie § 4, § 17 ust. 2 pkt 3, § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. 2016r., poz. 1715) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego M. Ż. kwotę 723,24 złotych, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu sądowym. Zdaniem Sądu powyższe wynagrodzenie jest stosowne do charakteru i stopnia zawilosci sprawy oraz adekwatne do wkładu pracy obrońcy.

O kosztach sądowych wobec oskarżonego orzeczono na podstawie art. 627 k.p.k.

Natomiast opłaty od skazania zostały wymierzone oskarżonemu na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 4 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49, poz. 223 z 1983 roku z późn. zm.).

W mniejszej sprawie wpłynął wniosek o uzasadnienie od obrońcy oskarżonego J. W. (1), dlatego też Sąd w trybie art. 423 § 1a kpk ograniczył zakres uzasadnienia do tych części wyroku, które dotyczą tego oskarżonego.